

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U SREBRENIKU
Broj: 30 0 K 113173 23 K
Datum, 09.10.2024. godine

Općinski sud u Srebreniku, sudija Muhamed Vejzović, u krivičnom predmetu protiv optuženog A. S. iz Tuzle, Grad ..., zbog produženog krivičnog djela - Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a.) za tačke 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 i 30 u vezi sa članom 55. istog Zakona, u sticaju pod tačkom 9., krivičnog djela - Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. KZ FBiH i u sticaju sa produženim krivičnim djelom - Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a.) u vezi sa članom 55. KZ F BiH, a sve u vezi sa članom 54. istog Zakona, a pod tačkama 14, 15, 24, 25, 26, 27, 28 i 29, po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona, broj T03 0 KT 0110082 23 od 10.10.2023.godine, a koja je optužnica potvrđena od strane sudije za prethodno saslušanje ovog suda dana 12.10.2023. godine, nakon objave presude, dana 09.10.2024. godine, donio je, sljedeće:

R J E Š E N j E

OPTUŽENOM:

S.A, sin I. i majke S., djevojačko P., rođen ... u mjestu K., ..., s prebivalištem u T., ulica..., po nacionalnosti Bosanac, državljanin BiH, JMB: ..., po zanimanju ugostitelj, razveden, otac troje djece, do sada osuđivan, lišen slobode dana 25.07.2023. godine u 13,30 sati, nalazio se u pritvoru po rješenju sudije za prethodni postupka ovog suda, broj 30 0 K 113173 23 Kpp 3 od 27.07.2023. godine, u trajanju do jedan mjesec koji po tom rješenju mogao trajati najduže do 24.08.2023. godine do 13,30 sati, produžen za još dva mjeseca rješenjem, broj 30 0 K 113173 23 Kv 2 od 18.08.2023. godine, koji je mogao trajati najduže do 18.10.2023. godine do 09,00 sati ili donove odluke suda, te produžen rješenjem, broj 30 0 K 113173 23 Kv 3 od 17.10.2023. godine, nakon potvrđivanja optužnice, a koja je potvrđena dana 12.10.2023. godine, a koji je mogao trajati do izricanja prvostepene presude, a najduže ukupno 1 (jednu) godinu od dana potvrđivanja optužnice, s tim da je nadzor opravdanosti pritvora obavljan svaka dva mjeseca od dana donošenja posljednjeg rješenja o pritvoru, te po posljednjem rješenju o opravdanosti pritvora, broj: 30 0 K 113173 24 Kv 10 od 11.08.2024. godine, pritvor je mogao trajati do 11.10.2024. godine do 10,00 sati, po pritvorskom osnovu iz člana 146. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (Službene novine Federacije BiH broj: 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09,12/10, 8/13, 59/14 i 74/20, u daljem tekstu: ZKP F BiH), a uz primjenu odredbi člana 151. stav 1 i 2 tačka a) ZKP F BiH,

pa se na osnovu odredbi člana 152. stav 1. i 3. ZKP F BiH,

PRODUŽAVA SE PRITVOR

tako da pritvor po ovom rješenju može trajati najduže 9 (devet) mjeseci računajući od dana 09.10.2024. godine, kao dana izricanja prvostepene presude ili do nove odluke suda, odnosno do upućivanja optuženog na izdržavanje kazne zatvora ili do isteka trajanja izrečene kazne zatvora na koju je optuženi osuđen.

Odbija se kao neosnovan prijedlog branioca optuženog Ševkije Šehića, advokata iz Živinica, za ukidanje pritvora optuženom.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužiteljstvo Tuzlanskog kantona je podnijelo ovome sudu prijedlog za određivanje pritvora, broj T03 0 KT 0110082 23 od 26.07.2023. godine, protiv osumnjičenog, sada optuženog, S. A., zbog osnovane sumnje da su osumnjičeni počinio produženo krivično djelo - Teška krađa iz člana 287 stav 1 tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (Službene novine Federacije BiH broj 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17, u daljem tekstu: KZ F BiH) u vezi s članom 55 istog Zakona, te je predloženo određivanje pritvora protiv osumnjičenom, sada optuženom, iz razloga propisanih članom 146. stav 1. tačka c) ZKP F BiH.

Sudija za prethodni postupak ovog suda je rješenjem, broj 30 0 K 113173 23 Kpp 3 od 27.07.2023. godine, odredio pritvor osumnjičenom, sada optuženom, S. A. u trajanju do jedan mjesec koji se računa od 25.07.2023. godine od 13,30 sati kada je lišen slobode, pa do 24.08.2023. godine.

Po uloženoj žalbi branioca osumnjičenog vanraspravno vijeće ovog suda je rješenjem, broj 30 0 K 113173 23 Kv od 02.08.2023. godine, odbilo žalbu branioca na rješenje određivanju pritvora, kao neosnovanu.

Po prijedlogu za produženje pritvora Kantonalnog tužilaštva TK od 17.08.2023. godine, sud je donio rješenje o produženju pritvora od 18.08.2023. godine za još dva mjeseca, te je pritvor mogao da traje do 18.10.2023. godine do 09,00 sati ili do nove odluke suda.

Na navedeno rješenje branilac osumnjičenog je uložio žalbu koja je odbijena kao neosnovana rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli od 13.09.2023. godine.

Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona je podiglo optužnicu, broj T03 0 KT 0110082 23 od 10.10.2023. godine, protiv osumnjičenog A. S., zbog postojanja osnovane sumnje na počinjenje produženog krivičnog djela - Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a.) pod tačkama 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 i 30 u vezi sa članom 55. istog Zakona, u sticaju pod tačkom 9., krivičnog djela - Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. KZ FBiH, u sticaju sa produženim krivičnim djelom - Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a.) u vezi sa članom 55. KZ F BiH, a sve u vezi sa članom 54. istog Zakona a pod tačkama 14, 15, 24, 25, 26, 27, 28 i 29.

U navedenoj optužnici tužilac je predožio da se nakon potvrđivanja optužnice optuženom produži pritvor i da po tom rješenju može trajati najduže jednu godinu.

Vijeće ovog suda je donijelo rješenje od 17.10.2023. godine kojim je produžen pritvor optuženom nakon potvrđivanja optužnice za dva mjeseca (za tačke od 1 do 11) tako da po tom rješenju pritvor mogao trajati najduže do 17.12.2023. godine do 09,35 sati ili do nove odluke suda, s tim da pritvor nakon potvrđivanja optužnice može trajati do izricanje prvostepene presude, a najduže jednu godinu od dana potvrđivanja optužnice. Nadzor opravdanosti pritvora se obavlja istekom svaka dva mjeseca od dana donošenja posljednjeg rješenja o pritvoru.

Na navedeno rješenje branilac optuženog advokat Ševkija Šehić iz Živinica je uložio žalbu koja je odbijena kao neosnovana rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli od 25.10.2023. godine.

Sudija za prethodno saslušanje ovoga suda rješenjem od 12.10.2023. godine potvrdio je podignutu optužnicu, po navedenim tačkama optužnice od tačke 1 do 30.

Prilikom izjašnjenja o krivnji pred sudijom za prethodno saslušanje ovoga suda optuženi se izjasnio da nije kriv, pa je predmet dostavljen postupajućem sudiji radi zakazivanja glavnog pretresa.

U toku krivičnog postupka održano je više javnih, glavnih pretresa počev od 16.11.2023. godine uz ispitivanje opravdanosti pritvora optuženom svaka dva mjeseca.

Na održanom javnom, glavnom pretresu dana 18.09.2024. godine, u toku dokaznog postupka, optuženi A. S. je, u prisustvu branioca, priznao u cjelosti krivnju da je počinio produženo krivičnog djelo - Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a.) za tačke 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 i 30, u vezi sa članom 55. istog Zakona, u sticaju pod tačkom 9., krivičnog djela - Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. KZ FBiH i u sticaju sa produženim krivičnim djelom - Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a.) u vezi sa članom 55. KZ F BiH, a sve u vezi sa članom 54. istog Zakona, a pod tačkama 14, 15, 24, 25, 26, 27, 28 i 29, a shodno članu 280 ZKP-a F BiH, što je sud prihvatio, jer to pored priznanja krivnje optuženog, potvrđuju i izvedeni, a i priloženi dokazi optužbe.

Sud je odložio glavni pretres za dan 04.10.2024. godine radi izvođenja preostalih dokaza optužbe i završnih riječi stranaka i branioca.

U završnoj riječi tužilac je izjavio da nakon što je optuženi priznao krivnju, a koje priznanje u svakom slučaju potvrđuju i materijalni dokazi iz optužnice, smatra da je time postalo nesporno da je optuženi van svake razumne sumnje zaista i počinio krivična djela za koja je optužen, te s toga predlaže da ga sud i oglasi krivim za ta krivična djela, te uzevši u obzir sve olakšavajuće okolnosti, naročito priznanje krivnje, te sve otežavajuće okolnosti, tj. raniju osuđivanost za ista ili slična krivična djela, optuženog kazni po zakonu i izrekne sigurnosnu mjeru po članu 239. stav 4. KZ-a F BiH - oduzimanje droge navedene u optužnici i obaveže optuženog da naknadi štetu oštećenima, onako kako je navedeno u optužnici, a za one oštećene koji nisu tražili naknadu štete da sud odredi da se imovinska korist stečena krivičnim djelom ima oduzeti (*što je sud prihvatio, jer to je zakonska odredba iz 114 KZ F BiH*), a što se tiče pritvora odluku o tome prepušta sudu.

U završnoj riječi branilac je naveo da imajući u vidu da je optuženi priznao krivnju za krivična djela koja mu se predmetnom optužnicom stavljaju na teret, te da je sud prihvatio izjavu optuženog o priznanju krivnje, to predlaže da sud prilikom izbora vrste i visine krivičnopravne sankcije cijeni sve one relevantne činjenice i okolnosti koje na to utiču. Posebno želi podsjetiti sud da je prema nalazu vještaka - neuropsihijatra optuženi u vrijeme počinjenja svih krivičnih djela iz optužnice postupao sa bitno smanjenom računljivošću, koja činjenica je također bitna prilikom odmjeravanja kazne, kao i ostale olakšavajuće okolnosti i to zdravstveno stanje optuženog, činjenicu da je priznao izvršenje ovih djela, čime je na određeni način doprinio samom toku postupka, ali i troškovima postupka, te činjenicu da se korektno držao u ovom postupku i prema sudu i prema oštećenim, kao i njegovo kajanje za počinjena krivična djela.

Kada je u pitanju izreka optužnice, odnosno činjenični supstrat iste, predlaže da sud vodi računa i o ranijoj osuđivanosti optuženog kako se ne bi povrijedilo načelo *ne bis in idem*, odnosno da se optuženi ne bi sudio dva puta za isto djelo, jer se u konkretnom slučaju radi o konstrukciji produženog krivičnog djela - Teške krađe, kao i o činjenici da li su za sva ova djela iz optužnice ispunjeni opći i posebni elementi za ta krivična djela, odnosno da li se za svako djelo radi o teškoj krađi, iako je optuženi priznao izvršenje svih radnji po podnesenoj optužnici (*kako je priznanje krivnje optuženog bilo u cjelosti to je sud navedeno samo konstatovao*). Što se tiče

prijedloga tužilaštva u smislu oduzimanja protupravno stečene imovinske koristi od optuženog, u tom pravcu tužilaštvu nije provelo niti jedan dokaz, niti je takav prijedlog postavljen u optužnici (*što sud nije prihvatio takve navode branioca optuženog*). Što se tiče produženja mjere pritvora, po navodima branioca, cijeneći da je optuženi lišen slobode 24.07.2023.godine, odnosno da se u pritvoru nalazi oko 16 mjeseci, jasno je da je mjera pritvora izgubila svoju svrhu, te da je zapravo prerasla u krivičnopravnu sankciju za optuženog, pa imajući u vidu sve navedeno predlaže da sud nakon izricanja presude ukine mjeru pritvora prema optuženom (*što sud nije prihvatio, cijeneći razloge koje sud navodi u daljem obrazloženju ovog rješenja donešenog nakon objave presude*). Imajući u vidu materijalne prilike optuženog, predlaže da ga sud oslobodi od obaveze plaćanja troškova ovog postupka (*što je sud prihvatio*).

Optuženi je u završnoj riječi naveo da se u cijelosti ne pridružuje navodima svog branioca, a i pridružuje. On nema više ništa šta da kaže, osim kad su u svojoj završnoj riječi tužilaštvo i njegov branilac naveli sve što treba, a možda i ne treba. Ovim putem se izvinjava svim oštećenim, a za kajanje će mi trebati vremena. Lagao bih kada bih sada rekao da se kaje.

Sud je nakon okončanja navedenog javnog, glavnog pretresa, naveo da će presudu objaviti dana 09.10.2024. godine, a na upit suda, optuženi je zamolio sud da ga ne privodi iz pritvora na objavu presude, što je sud prihvatio, dok su branilac optuženog i tužilac uredno time obavješteni o datumu i terminu objave presude, čije prisustvo nije obavezujuće, pa je sud objavio nepravosnažnu presudu, broj 30 0 K 113173 23 K dana 09.10.2024. godine, bez prisustva stranaka u postupku i branioca, kojom je optužen oglašen krivim, za navedena dva produžena krivična djela u sticaju - Teška krađa iz člana 287 stav 1 tačka a) i zbog krivičnog djela - Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239 stav 3 KZ F BiH, te mu je izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od četiri godine i šest mjeseci, a u koju izrečenu kaznu mu se računa i vrijeme provedeno u pritvoru.

Sud je s tim u vezi cijenio, a vezano za dalje trajanje pritvora i stajalište Vrhovnog suda F BiH (*broj: 09 0 K 001427 10 Kž 14 od 25.03.2010. godine*) da nakon izricanja presude kojom je optuženi oglašen krivim, odluka o pritvoru nije zavisna od postojanja prijedloga tužitelja za određivanje, odnosno produženje pritvora, jer bi u suprotnom to značilo ignorisati presudu kao utvrđenje suda da je optuženi učinio krivično djelo i poricati pravo suda da preduzme mjere kojima će osigurati pravosnažno okončanje krivičnog postupka, izvršenje svoje presude i ostvarenje njenog cilja.

Odredbom člana 152. stav 1. ZKP F BiH je propisano da *kada izrekne presudu na kaznu zatvora, sud može optuženom odrediti, odnosno produžiti pritvor, ako je to neophodno radi nesmetanog vođenja krivičnog postupka, uzimajući u obzir sve okolnosti vezane za izvršenje krivičnog djela, odnosno ličnosti učinioca*, pri tomu je sud cijenio i stajalište sudske prakse (*Vrhovni sud F BiH br. 09 0 K 011389 14 Kž 3 od 09.07.2014. godine*) da za određivanje ili produženje pritvora nakon izricanja prvostepene presude, zbog neophodnosti pritvora radi nesmetanog vođenja krivičnog postupka nije nužno utvrditi da na to ukazuju i okolnosti koje se odnose na način izvršenja djela i okolnosti koje se odnose na ličnost učinitelja, nego je dovoljno da na takav zaključak ukazuju ili jedne ili druge okolnosti (*dakle, okolnosti su alternativno postavljene, a ne kumulativno*).

U tom kontekstu sud je cijenio okolnosti počinjenja krivičnih djela za koje je optuženi oglašen krivim nepravosnažnom presudom ovoga suda, da je počinio, odnosno da je optuženi i dalje osnovano sumnjiv da je počinio navedena krivična djela po navedenim tačkama optužnice, produženog krivičnog djela - Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a.) pod tačkama 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 i 30 u vezi sa članom 55. istog Zakona, u sticaju pod tačkom 9., krivičnog djela - Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz

člana 239. stav 3. KZ FBiH i u sticaju sa produženim krivičnim djelom - Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a.) u vezi sa članom 55. KZ F BiH, a sve u vezi sa članom 54. istog Zakona a pod tačkama 14, 15, 24, 25, 26, 27, 28 i 29.

Dakle, zaključak je ovoga suda da je neophodno radi nesmetanog vođenja krivičnog postupka produžiti pritvor optuženom, zbog navedenih pobrojanih okolnosti, kako onih koje su vezane za počinjenje krivičnog djela, a tako i onih koje su vezane za ličnost počinioca, a shodno članu 152. st. 1. i 3. ZKP F BiH. Naime, glavna rasprava pred prvostepenim sudom dovršena i da je prvostepena presuda donesena, međutim to ne znači da i dalje ne postoji interes pravosudnog aparata da se osigura i dalje efikasno i uspješno vođenje krivičnog postupka, jer donesena odluka nije postala pravosnažna i krivični postupak nije okončan, te uvijek postoji mogućnost da se pojavi potreba za ponovnim saslušanjem svjedoka, odnosno eventualno izvođenjem dokaza, pri čemu treba uzeti u obzir da neki od svjedoka nisu ni saslušani, pa i svi vještaci, jer je optuženi u cjelosti priznao krivnju na glavnom pretresu po svih 30 tačaka optužnice, a tužilac potom uvrstio preostale dokaze optužbe, čime bi zasigurno ušao pod legislativne konture zakonske odredbe temeljem člana 152. ZKP F BiH, jer bi se nesporno mogao podvesti pod navode citirane zakonske norme: „*uticaj na nesmetano vođenje krivičnog postupka*“. U tom kontekstu, a u situaciji kada je optuženi osnovano sumnjiv za počinjenje navedenih krivičnih djela, onda je stajalište ovoga suda da sve naprijed navedene okolnosti počinjenja krivičnog djela i sama ličnost optuženog u svojem totalitetu, po mišljenju suda, jesu okolnosti koje opravdavaju bojazan da će on, ukoliko bi bio pušten na slobodu, ometati nesmetani dalji tok krivičnog postupka.

Osim toga posebno treba uzeti u obzir i činjenicu da u tom kontekstu, daljeg trajanja/produženja pritvora sud je posebno bitnim cijenio da je optuženi ranije višestruko osuđivan zbog počinjenja krivičnih djela. Uvidom u izvod iz kaznene evidencije za S. A. proizilazi da je osumnjičeni S. A. osuđivan i to Presudom Općinskog suda u Sarajevu, broj K.92/04 Od 10.11.2005.g. po čl.359/2 KZ FBIH, na 8 mjeseci zatvora, Presudom Okružnog suda u Istočnom Sarajevu, broj 014-0-K-07-000009 od 23.10.2007.g. po čl.232/3 KZ RS na 1 godina i 6 mjeseci zatvora, Presudom Kantonalnog suda u Tuzli, broj 003-0-Kžk-07-000019 od 06.12.2007.g., po čl.287/1 KZ FBIH, na 7 godina i 6 mjeseci zatvora. Kaznu zatvora izdržao dana 13.01.2013.godine, Presudom Općinskog suda u Gradačcu, broj 28 0 K 035746 13 K Od 26.10.2013.g., po čl.287/1 KZ FBIH, na 2 godine zatvora, Presudom Općinskog suda u Gradačcu, broj 28 0 K 041892 13 K Od 05.12.2013 godine i Presudom Kantonalnog suda u Tuzli, broj 28 0 K 041892 14 Kž od 20.06.2014. godine, po čl. 287/1 KZFBiH, na 4 godine zatvora. Počeo izdržavanje kazne dana 22.09.2013. godine, Presudom Općinskog suda u Travniku, broj 51 0 K 086637 15 K Od 16.04.2015. godine po čl.358/1 u vezi sa čl. 28 u sticaju sa čl. 293/1 u vezi sa čl. 54 KZFBiH, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 8 mjeseci, Presudom Općinskog suda u Živinicama, broj 33 0 K 066935 16 K 2 od 10.08.2017. godine, po čl. 287/1 tačka a) KZFBiH, na osnovu čl.298/1 tačka d) Zakona o krivičnom postupku F BiH optužba odbijena, Izdržao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 godina i 11 mjeseci + 8 mjeseci po presudi 28 0 K 041892 19 Kv3 i presudi broj 51 0 K 086637 15 K, dana 14.02.2020.godine, Presudom Općinskog suda u Srebreniku, broj 30 0 K 105255 21 KŽ 2 od 04.03.2021.g., po čl.287/1 u vezi čl. 55 KZ FBIH, na 11 mjeseci zatvora. Kaznu zatvora izdržao dana 06.07.2021. godine, Obavijest KPZ Zenica da je imenovani izdržao kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 2 mjeseca po presudi Općinskog suda u Živinicama, broj: 330K08953422 K2 od 29.04.2022.g., odnosno Presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 330K08953422Kž7 od 22.08.2022.godine, dana 29.09.2022.godine.

Cijeneći činjenicu da je optuženi osnovano sumnjiv da je počinio dva produžena krivična djela - Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a) u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije BiH, da je osuđivan na kazne zatvora za krivična djela protiv imovine, da se radi o 10 osuđujućih presuda, da dosadašnja osuđivanost nije uticala na optuženog da ne čini krivična djela, da do sada izdržanim kaznama nije postignuta svrha kažnjavanja kao i činjenicu, da optuženi u

kontinuitetu čini krivična djela (VSF BiH, KŽ 56/99), da isti nema zaposlenja, te da nema stalni izvor prihoda. Nesporno je da je riječ je o višestrukom ponavljaču u činjenju krivičnih djela, a ovaj sud je teško moglo zanemariti činjenicu prethodnog utvrđenja počinjenja istovrsnih krivičnih djela, zatim značaj i karakter radnji za koje je osnovano sumnjivo da ih je počinio, te krajnju upornost i odlučnost. Dakle, nesumnjivo je da se radi o višestrukom specijalnom povratniku u vršenju identičnih ili istorodnih krivičnih djela.

Takođe sud je vezano za okolnosti koje se tiču ličnosti počinitelja imao u vidu i Nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra Brigić Kasima. Naime, vještak je pojasnio na glavnom pretresu od 27.12.2023. godine svoj nalaz i mišljenje i u kojem je naveo, pored ostalog, čiji nalaz je sud prihvatio kao stučan i objektivan, da je optuženi A. S. emocionalno nestabilnog poremećaja ličnosti sa duševnim poremećajem i poremećajem ponašanjem uzrokovanim uzimanjem više droga sa sindromom ovisnosti. On ne boluje od trajne duševne bolesti, privremene duševne poremećenosti, niti je maloumna osoba. U vrijeme činjenja djela koja su predmet ovog vještačenja nalazio se pod uticajem psihoaktivnih sredstava amfetamin i kokain te trozona i akinetona, *te je njegova sposobnost da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima bitno smanjena*. Zbog ovisnosti od psihoaktivnim sredstvima sa emocionalno nestabilnom strukturom ličnosti *postoji opasnost da će i dalje činiti ista ili slična djela*, te preporučuje izricanje mjere psihijatrijskog liječenja ovisnosti od psihoaktivnih sredstava u trajanju od šest mjeseci. Liječenje se može provesti i uz mjeru zatvorske kazne, a poznato mu je da Psihijatrijska klinika Tuzla ima uspostavljenu saradnju sa KPZ Tuzla u liječenju ovisnosti kod zatvorenika. Nije takođe ni sporno, po zaključku suda, da je optuženi navedena krivična djela u sticaju, počinio s direktnim umišljajem, jer je, po nalazu i vještaka, optuženi u vrijeme počinjenja tih krivičnih djela, bio bitno smanjeno uračunljiv. Treba istaći da je članom 36. stav 1. KZ FBiH, *„nije uračunljiva osoba koja u vrijeme počinjenja krivičnog djela nije mogla shvatiti značaj svog djela ili nije mogla upravljati svojim postupcima zbog trajne ili privremene duševne bolesti, privremene duševne poremećenosti ili zaostalog psihičkog razvoja“*, dok shodno stavu 2. istog člana bitno smanjena uračunljivost zapravo predstavlja fakultativni osnov za blaže kažnjavanje, osim ukoliko se učinitelj nije doveo u bitno smanjenu uračunljivost shodno članu 3. istog člana KZ FBiH u kojem je propisano: *“ Kriv je učinitelj krivičnog djela koji se upotrebom alkohola, droga ili na drugi način doveo u stanje u kome nije mogao shvatiti značaj svog djela ili upravljati svojim postupcima, ako je u vrijeme dovođenja u to stanje krivično djelo bilo obuhvaćeno njegovim umišljajem ili je u pogledu krivičnog djela kod njega postojao nehat, a zakon za takvo krivično djelo propisuje krivicu i za nehat“*. Takođe, u stavu 4. *„Bitno smanjena uračunljivost u kojem se učinitelj doveo na način iz stava 3 ovog člana ne može biti osnov za ublažavanje kazne“*. Time u konkretnom slučaju na strani optuženog *tempore criminis*, nije bila isključena uračunljivost, nego bitno smanjena, pri čemu treba uzeti u obzir član 35. stav 1. KZ FBiH, u kojem je propisano: *“ Krivica postoji ako je počinitelj u vrijeme počinjenja krivičnog djela bio uračunljiv i pri tome postupao s umišljajem“*, dakle i uračunljivost i umišljaj čine sadržaj krivnje, a bitno smanjenja uračunljivost, time ne oslobađa postojanja krivnje, a koju krivnju je optuženi priznao u cjelosti po svim tačkama optužnice.

Odredbom člana 152. stav 1. ZKP F BiH normativna struktura iste odredbe, dovedena u vezu sa članom 146. ZKP F BiH jasno ukazuje da se nakon izricanja presude razmatraju drugi razlozi za određivanje/produženje pritvora, što je i logično, jer je riječ o sasvim različitoj fazi krivičnog postupka, te uvažavajući činjenicu da ovi pritvorski razlozi vrijede samo u slučajevima izricanja zatvorske kazne (*kod drugih procesnih situacija, izricanja uvjetne osude, novčane kazne ili oslobađajuće kazne dolazi do obligatornog ukidanja pritvora*). U tom kontekstu, sud nakon razmatranja daljeg trajanja pritvora nakon izricanja presude na kaznu zatvora i nije dužan posebno obrazlagati opće i posebne pritvorske razloge iz člana 146. ZKP F BiH, nego se rukovodi samo razlozima iz člana 152. stav 1. ZKP F BiH. Pri tomu je sud cijenio i stajalište sudske prakse (*Vrhovni sud F BiH br. 09 0 K 011389 14 Kž 3 od 09.07.2014. godine*) da za

određivanje ili produljenje pritvora nakon izricanja prvostepene presude zbog neophodnosti pritvora radi nesmetanog vođenja kaznenog postupka nije nužno utvrditi da na to ukazuju i okolnosti koje se odnose na način izvršenja djela i okolnosti koje se odnose na ličnost učinitelja, nego je dovoljno da na takav zaključak ukazuju ili jedne ili druge okolnosti (*dakle, okolnosti su alternativno postavljene, a ne kumulativno*).

Dakle, zaključak je ovoga suda da je neophodno radi nesmetanog vođenja krivičnog postupka produžiti pritvor optuženom, zbog svih pobrojanih okolnosti, kako onih koje su vezane za počinjenje krivičnog djela, a tako i onih koje su vezane za ličnost počinioca, a shodno članu 152. st. 1. i 3. ZKP F BiH. U tom kontekstu, a u situaciji kada je optuženi proglašen krivim nepravosnažnom presudom za počinjenje navedenih krivičnih djela, da je ranije osuđivan za istu vrstu krivičnih djela, u spletu sa svim pobrojanim ranijim osudama optuženog, a uzimajući u obzir nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra, onda je stajalište ovoga suda da sve naprijed navedene okolnosti počinjenja krivičnog djela i sama ličnost optuženog A. S. u svojem totalitetu, po mišljenju suda, jesu okolnosti koje opravdavaju bojazan da će on, ukoliko bi bio pušten na slobodu, ometati nesmetani dalji tok krivičnog postupka.

Zbog svega navedenoga je i odbijen, kao neosnovan, prijedlog branioca optuženog, da se ukine pritvor optuženom, odnosno ne produži pritvor.

Sud je cijenio i načela razmjernosti i proporcionalnosti kao temeljna načela prilikom odlučivanja o mjerama za osiguranje prisustva optuženog, međutim, uvažavajući sve gore utvrđene i pobrojane okolnosti, zaključak je ovoga suda da nema mjesta određivanju blažih mjera osiguranja prisustva optuženog iz Glave X ZKP-a F BiH. Naime, ako dosadašnje, naprijed navedene osude nisu uticale na optuženog da prestane sa činjenjem krivičnih djela, odnosno preduzimanjem krivičnopravnih radnji, to u svakom slučaju ne bi ni jedna od mjera zabrane iz člana 140. - 140g. ZKP-a F BiH mogla omogućiti zaštitu od opasnosti po nesmetano vođenje krivičnog postupka, jer karakter i sadržaj ovih mjera nije takav da može pružiti pouzdano jamstvo za nesmetano vođenje krivičnog postupka, posebno imajući u vidu dosadašnju kriminalnu aktivnost optuženog, njegovu ličnost, ali i bezobzirnost u samom načinu počinjenju predmetnih krivičnih djela, za koje je optuženi A. S. proglašen krivim da ih je počinio, nepravosnažnom sudskom odlukom od 09.10.2024. godine.

Zbog svega navedenoga, ovaj sud je na osnovu odredbe člana 152. stav 3. ZKP F BiH optuženom produžio pritvor tako da pritvor po ovom rješenju može trajati najduže 9 (devet) mjeseci računajući od 09.10.2024. godine, kao dana izricanja prvostepene presude ili do nove odluke suda, odnosno do upućivanja optuženog na izdržavanje kazne zatvora ili do isteka trajanja izrečene kazne zatvora na koju je optuženi A. S. osuđen.

Zapisničar
Nihada Džnić

Sudija
Muhamed Vejzović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovoga Rješenja može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu u Tuzli u roku od tri dana od dana dostave rješenja.

Žalba se podnosi putem ovoga suda, a ista ne zadržava izvršenje rješenja.